

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

2. Ο Κανόνας της διαγωγής (2. Vinaya Piṭaka)

3. Το μεγάλο κεφάλαιο (3. Mahāvaggaṭṭhī)

10. Η ενότητα για το Κοσάμπι
(10. Kosambakakkhandhako)

[Kd 10, PTS 1.337-1.360]

PaliVerse

3. Το μεγάλο κεφάλαιο

10. Η ενότητα για το Κοσάμπι

271. Πραγματεία για την αντιδικία στην Κοσάμπι

451. Εκείνη την περίοδο ο Βούδας, ο Ευλογημένος, διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Εκείνη όμως την περίοδο κάποιος μοναχός είχε διαπράξει παράπτωμα. Αυτός είχε την άποψη ότι εκείνο ήταν παράπτωμα· άλλοι μοναχοί είχαν την άποψη ότι εκείνο δεν ήταν παράπτωμα. Αυτός αργότερα είχε την άποψη ότι εκείνο δεν ήταν παράπτωμα· άλλοι μοναχοί είχαν την άποψη ότι εκείνο ήταν παράπτωμα. Τότε εκείνοι οι μοναχοί είπαν σε εκείνον τον μοναχό: «Εσύ, φίλε, έχεις διαπράξει παράπτωμα, αναγνωρίζεις αυτό το παράπτωμα;» «Δεν υπάρχει σε μένα, φίλε, παράπτωμα που να αναγνωρίζω». Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αφού επέτυχαν ομόνοια, ανέστειλαν εκείνον τον μοναχό για μη αναγνώριση παραπτώματος. Και εκείνος ο μοναχός ήταν πολυμαθής, γνώστης της παράδοσης, κάτοχος της Διδασκαλίας, κάτοχος της μοναστικής διαγωγής, κάτοχος των πινάκων περιεχομένων, σοφός, έμπειρος, ευφυής, ευσυνείδητος, με τύψη, πρόθυμος να εξασκηθεί. Τότε εκείνος ο μοναχός, αφού πλησίασε τους γνωστούς και συντρόφους μοναχούς, είπε αυτό: «Αυτό είναι μη παράπτωμα, φίλε, δεν είναι παράπτωμα. Δεν έχω διαπράξει, δεν έχω διαπράξει. Δεν έχω ανασταλεί, δεν έχω ανασταλεί. Με νομικά μη έγκυρη πράξη ανεστάλην, κλονιζόμενη, ανάξια της θέσης. Ας γίνετε, σεβάσμιοι, υποστηρικτές μου σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή». Εκείνος ο μοναχός απέκτησε τους γνωστούς και συντρόφους μοναχούς ως υποστηρικτές. Έστειλε επίσης αγγελιαφόρο κοντά στους γνωστούς και συντρόφους μοναχούς στην επαρχία: «Αυτό είναι μη παράπτωμα, φίλε, δεν είναι παράπτωμα. Δεν έχω διαπράξει, δεν έχω διαπράξει. Δεν έχω ανασταλεί, δεν έχω ανασταλεί. Με νομικά μη έγκυρη πράξη ανεστάλην, κλονιζόμενη, ανάξια της θέσης. Ας γίνετε, σεβάσμιοι, υποστηρικτές μου σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή». Εκείνος ο μοναχός απέκτησε και στην επαρχία τους γνωστούς και συντρόφους μοναχούς ως υποστηρικτές. Τότε εκείνοι οι μοναχοί που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο πήγαν εκεί όπου ήταν οι μοναχοί που ανέστειλαν· αφού πλησίασαν, είπαν στους μοναχούς που ανέστειλαν: «Αυτό είναι μη παράπτωμα, φίλε, δεν είναι παράπτωμα. Αυτός ο μοναχός δεν έχει διαπράξει, αυτός ο μοναχός δεν έχει διαπράξει. Αυτός ο μοναχός δεν έχει ανασταλεί, αυτός ο μοναχός δεν έχει ανασταλεί. Με νομικά μη έγκυρη πράξη ανεστάλη, κλονιζόμενη, ανάξια της θέσης». Όταν αυτό ειπώθηκε, οι μοναχοί που ανέστειλαν είπαν στους μοναχούς που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο: «Αυτό είναι παράπτωμα, φίλε, δεν είναι μη παράπτωμα. Αυτός ο μοναχός έχει διαπράξει, αυτός ο μοναχός δεν είναι χωρίς να έχει διαπράξει. Αυτός ο μοναχός έχει ανασταλεί, αυτός ο μοναχός δεν είναι χωρίς να έχει ανασταλεί. Με νομικά έγκυρη πράξη ανεστάλη, ακλόνητη, άξια της θέσης. Μην, σεβάσμιοι, ακολουθείτε και περιβάλλετε αυτόν τον ανεσταλμένο μοναχό». Ακόμη κι έτσι όμως εκείνοι οι μοναχοί που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο, ενώ τους μιλούσαν οι μοναχοί που ανέστειλαν, με τον ίδιο τρόπο ακολουθούσαν και περιέβαλλαν εκείνον τον ανεσταλμένο μοναχό.

452. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος μοναχός είχε διαπράξει παράπτωμα. Αυτός είχε την άποψη ότι εκείνο ήταν παράπτωμα· άλλοι μοναχοί είχαν την άποψη ότι εκείνο δεν ήταν παράπτωμα. Αυτός αργότερα είχε την άποψη ότι εκείνο δεν ήταν παράπτωμα· άλλοι μοναχοί είχαν την άποψη ότι εκείνο ήταν παράπτωμα. Τότε, σεβάσμιε κύριε, εκείνοι οι μοναχοί είπαν σε εκείνον τον μοναχό: 'Εσύ, φίλε, έχεις διαπράξει παράπτωμα, αναγνωρίζεις αυτό το παράπτωμα;' «Δεν υπάρχει σε μένα, φίλε, παράπτωμα που να αναγνωρίζω». Τότε, σεβάσμιε κύριε, εκείνοι οι μοναχοί, αφού επέτυχαν ομόνοια, ανέστειλαν εκείνον τον μοναχό για μη αναγνώριση παραπτώματος. Και εκείνος ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, ήταν πολυμαθής, γνώστης της παράδοσης, κάτοχος της Διδασκαλίας, κάτοχος της μοναστικής διαγωγής, κάτοχος των πινάκων περιεχομένων, σοφός, έμπειρος, ευφυής, ευσυνειδητός, με τύψη, πρόθυμος να εξασκηθεί. Τότε εκείνος ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, αφού πλησίασε τους γνωστούς και συντρόφους μοναχούς, είπε αυτό: 'Αυτό είναι μη παράπτωμα, φίλε· δεν είναι παράπτωμα. Δεν έχω διαπράξει, δεν έχω διαπράξει. Δεν έχω ανασταλεί, δεν έχω ανασταλεί. Με νομικά μη έγκυρη πράξη ανεστάλην, κλονιζόμενη, ανάξια της θέσης. Ας γίνετε, σεβάσμιοι, υποστηρικτές μου σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή'. Εκείνος ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, απέκτησε τους γνωστούς και συντρόφους μοναχούς ως υποστηρικτές. Έστειλε επίσης αγγελιαφόρο κοντά στους γνωστούς και συντρόφους μοναχούς στην επαρχία: 'Αυτό είναι μη παράπτωμα, φίλε· δεν είναι παράπτωμα. Δεν έχω διαπράξει, δεν έχω διαπράξει. Δεν έχω ανασταλεί, δεν έχω ανασταλεί. Με νομικά μη έγκυρη πράξη ανεστάλην, κλονιζόμενη, ανάξια της θέσης. Ας γίνετε, σεβάσμιοι, υποστηρικτές μου σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή'. Εκείνος ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, απέκτησε και στην επαρχία τους γνωστούς και συντρόφους μοναχούς ως υποστηρικτές. Τότε, σεβάσμιε κύριε, εκείνοι οι μοναχοί που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο πήγαν εκεί όπου ήταν οι μοναχοί που ανέστειλαν· αφού πλησίασαν, είπαν στους μοναχούς που ανέστειλαν: 'Αυτό είναι μη παράπτωμα, φίλε· δεν είναι παράπτωμα. Αυτός ο μοναχός δεν έχει διαπράξει, αυτός ο μοναχός δεν έχει διαπράξει. Αυτός ο μοναχός δεν έχει ανασταλεί, αυτός ο μοναχός δεν έχει ανασταλεί. Με νομικά μη έγκυρη πράξη ανεστάλη, κλονιζόμενη, ανάξια της θέσης'. Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί που ανέστειλαν είπαν στους μοναχούς που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο: 'Αυτό είναι παράπτωμα, φίλε· δεν είναι μη παράπτωμα. Αυτός ο μοναχός έχει διαπράξει, αυτός ο μοναχός δεν είναι χωρίς να έχει διαπράξει. Αυτός ο μοναχός έχει ανασταλεί, αυτός ο μοναχός δεν είναι χωρίς να έχει ανασταλεί. Με νομικά έγκυρη πράξη ανεστάλη, ακλόνητη, άξια της θέσης. Μην, σεβάσμιοι, ακολουθείτε και περιβάλλετε αυτόν τον ανεσταλμένο μοναχό'. Ακόμη κι έτσι όμως, σεβάσμιε κύριε, εκείνοι οι μοναχοί που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο, ενώ τους μιλούσαν οι μοναχοί που ανέστειλαν, με τον ίδιο τρόπο ακολουθούσαν και περιέβαλλαν εκείνον τον ανεσταλμένο μοναχό».

453. Τότε ο Ευλογημένος, σκεπτόμενος «η Κοινότητα των μοναχών έχει διασπαστεί, η Κοινότητα των μοναχών έχει διασπαστεί» - σηκώθηκε από τη θέση του και πήγε εκεί όπου ήταν οι μοναχοί που ανέστειλαν· αφού πλησίασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα· αφού κάθισε, ο Ευλογημένος είπε στους μοναχούς που ανέστειλαν: «Μη νομίζετε, μοναχοί, ότι 'μας φαίνεται σωστό, μας φαίνεται σωστό' και αναστέλλετε οποιονδήποτε μοναχό».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός έχει διαπράξει παράπτωμα. Αυτός έχει την άποψη ότι εκείνο δεν είναι παράπτωμα· άλλοι μοναχοί έχουν την άποψη ότι εκείνο είναι παράπτωμα. Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί γνωρίζουν εκείνον τον μοναχό έτσι: 'Αυτός ο σεβάσμιος είναι πολυμαθής, γνώστης της παράδοσης, κάτοχος της Διδασκαλίας, κάτοχος της μοναστικής διαγωγής, κάτοχος των πινάκων περιεχομένων, σοφός, έμπειρος, ευφυής, ευσυνείδητος, με τύψη, πρόθυμος να εξασκηθεί. Αν εμείς αναστείλουμε αυτόν τον μοναχό για μη αναγνώριση παραπτώματος, δεν θα τελούμε την τελετή τήρησης των κανόνων μαζί με αυτόν τον μοναχό, θα τελούμε την τελετή τήρησης των κανόνων χωρίς αυτόν τον μοναχό· θα υπάρξει στην Κοινότητα από αυτό ως πηγή φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα', από μοναχούς που θεωρούν σοβαρό το σχίσμα, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός δεν πρέπει να ανασταλεί για μη αναγνώριση παραπτώματος.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός έχει διαπράξει παράπτωμα. Αυτός έχει την άποψη ότι εκείνο δεν είναι παράπτωμα· άλλοι μοναχοί έχουν την άποψη ότι εκείνο είναι παράπτωμα. Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί γνωρίζουν εκείνον τον μοναχό έτσι: 'Αυτός ο σεβάσμιος είναι πολυμαθής, γνώστης της παράδοσης, κάτοχος της Διδασκαλίας, κάτοχος της μοναστικής διαγωγής, κάτοχος των πινάκων περιεχομένων, σοφός, έμπειρος, ευφυής, ευσυνείδητος, με τύψη, πρόθυμος να εξασκηθεί. Αν εμείς αναστείλουμε αυτόν τον μοναχό για μη αναγνώριση παραπτώματος, δεν θα προσκαλούμε για νουθεσία μαζί με αυτόν τον μοναχό, θα προσκαλούμε για νουθεσία χωρίς αυτόν τον μοναχό. Δεν θα κάνουμε νομική πράξη της Κοινότητας μαζί με αυτόν τον μοναχό, θα κάνουμε νομική πράξη της Κοινότητας χωρίς αυτόν τον μοναχό. Δεν θα καθόμαστε στο κάθισμα μαζί με αυτόν τον μοναχό, θα καθόμαστε στο κάθισμα χωρίς αυτόν τον μοναχό. Δεν θα καθόμαστε για το ρόφημα χυλού ρυζιού μαζί με αυτόν τον μοναχό, θα καθόμαστε για το ρόφημα χυλού ρυζιού χωρίς αυτόν τον μοναχό. Δεν θα καθόμαστε στην τραπεζαρία μαζί με αυτόν τον μοναχό, θα καθόμαστε στην τραπεζαρία χωρίς αυτόν τον μοναχό. Δεν θα κατοικούμε κάτω από την ίδια στέγη μαζί με αυτόν τον μοναχό, θα κατοικούμε κάτω από την ίδια στέγη χωρίς αυτόν τον μοναχό. Δεν θα κάνουμε σύμφωνα με την αρχαιότητα απόδοση σεβασμού, έγερση σε ένδειξη σεβασμού, χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες και εκτέλεση των πρεπόντων καθηκόντων μαζί με αυτόν τον μοναχό, θα κάνουμε σύμφωνα με την αρχαιότητα απόδοση σεβασμού, έγερση σε ένδειξη σεβασμού, χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες και εκτέλεση των πρεπόντων καθηκόντων χωρίς αυτόν τον μοναχό. Θα υπάρξει στην Κοινότητα από αυτό ως πηγή φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα', από μοναχούς που θεωρούν σοβαρό το σχίσμα, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός δεν πρέπει να ανασταλεί για μη αναγνώριση παραπτώματος».

454. Τότε ο Ευλογημένος, αφού είπε αυτό το θέμα στους μοναχούς που ανέστειλαν, σηκώθηκε από τη θέση του και πήγε εκεί όπου ήταν οι μοναχοί που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο· αφού πλησίασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα· αφού κάθισε, ο Ευλογημένος είπε στους μοναχούς που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο: «Μη νομίζετε, μοναχοί, ότι αφού διαπράξατε παράπτωμα, 'δεν έχουμε διαπράξει, δεν έχουμε διαπράξει', δεν πρέπει να επανορθώσετε το παράπτωμα».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός έχει διαπράξει παράπτωμα. Αυτός έχει την άποψη ότι εκείνο δεν είναι παράπτωμα· άλλοι μοναχοί έχουν την άποψη ότι εκείνο είναι παράπτωμα. Αν, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός γνωρίζει έτσι εκείνους τους μοναχούς: 'Αυτοί οι σεβάσμιοι είναι πολυμαθείς, έχουν κατακτήσει τις παραδόσεις, κάτοχοι της Διδασκαλίας, κάτοχοι της μοναστικής διαγωγής, κάτοχοι των πινάκων περιεχομένων, σοφοί, έμπειροι, συνετοί, έχουν ντροπή, έχουν τύψεις, πρόθυμοι να εξασκηθούν· δεν είναι ικανοί να πέσουν σε προκατάληψη για χάρη μου ή για χάρη άλλων, από επιθυμία, μίσος, αυταπάτη ή φόβο. Αν αυτοί οι μοναχοί με αναστείλουν για μη αναγνώριση παραπτώματος, δεν θα τελούν την τελετή τήρησης των κανόνων μαζί μου, θα τελούν την τελετή τήρησης των κανόνων χωρίς εμένα· θα υπάρξει στην Κοινότητα από αυτό ως πηγή φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα', από τον μοναχό που θεωρεί σοβαρό το σχίσμα, μοναχοί, εκείνο το παράπτωμα πρέπει να εξομολογηθεί ακόμα και με πίστη στους άλλους.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός έχει διαπράξει παράπτωμα. Αυτός έχει την άποψη ότι εκείνο δεν είναι παράπτωμα· άλλοι μοναχοί έχουν την άποψη ότι εκείνο είναι παράπτωμα. Αν, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός γνωρίζει έτσι εκείνους τους μοναχούς: 'Αυτοί οι σεβάσμιοι είναι πολυμαθείς, έχουν κατακτήσει τις παραδόσεις, κάτοχοι της Διδασκαλίας, κάτοχοι της μοναστικής διαγωγής, κάτοχοι των πινάκων περιεχομένων, σοφοί, έμπειροι, συνετοί, έχουν ντροπή, έχουν τύψεις, πρόθυμοι να εξασκηθούν· δεν είναι ικανοί να πέσουν σε προκατάληψη για χάρη μου ή για χάρη άλλων, από επιθυμία, μίσος, αυταπάτη ή φόβο. Αν αυτοί οι μοναχοί με αναστείλουν για μη αναγνώριση παραπτώματος, δεν θα προσκαλούν για νουθεσία μαζί μου, θα προσκαλούν για νουθεσία χωρίς εμένα. Δεν θα κάνουν νομική πράξη της Κοινότητας μαζί μου, θα κάνουν νομική πράξη της Κοινότητας χωρίς εμένα. Δεν θα κάθονται στο κάθισμα μαζί μου, θα κάθονται στο κάθισμα χωρίς εμένα. Δεν θα κάθονται για το ρόφημα χυλού ρυζιού μαζί μου, θα κάθονται για το ρόφημα χυλού ρυζιού χωρίς εμένα. Δεν θα κάθονται στην τραπεζαρία μαζί μου, θα κάθονται στην τραπεζαρία χωρίς εμένα. Δεν θα κατοικούν κάτω από την ίδια στέγη μαζί μου, θα κατοικούν κάτω από την ίδια στέγη χωρίς εμένα. Δεν θα κάνουν σύμφωνα με την αρχαιότητα απόδοση σεβασμού, έγερση σε ένδειξη σεβασμού, χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες και εκτέλεση των πρεπόντων καθηκόντων μαζί μου, θα κάνουν σύμφωνα με την αρχαιότητα απόδοση σεβασμού, έγερση σε ένδειξη σεβασμού, χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες και εκτέλεση των πρεπόντων καθηκόντων χωρίς εμένα· θα υπάρξει στην Κοινότητα από αυτό ως πηγή φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα', από τον μοναχό που θεωρεί σοβαρό το σχίσμα, μοναχοί, εκείνο το παράπτωμα πρέπει να εξομολογηθεί ακόμα και με πίστη στους άλλους». Τότε ο Ευλογημένος, αφού είπε αυτό το θέμα στους μοναχούς που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

455. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο ακριβώς εκεί εντός του συνόρου τελούσαν την τελετή τήρησης των κανόνων, εκτελούσαν νομική πράξη της Κοινότητας. Οι μοναχοί όμως που ανέστειλαν, αφού πήγαν εκτός του συνόρου, τελούσαν την τελετή τήρησης των κανόνων, εκτελούσαν νομική πράξη της Κοινότητας. Τότε κάποιος μοναχός που ανέστειλε πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Εκείνοι, σεβάσμιε κύριε, οι

μοναχοί που ακολουθούν τον ανεσταλμένο ακριβώς εκεί εντός του συνόρου τελούν την τελετή τήρησης των κανόνων, εκτελούν νομική πράξη της Κοινότητας. Εμείς όμως οι μοναχοί που αναστείλαμε, αφού πάμε εκτός του συνόρου, τελούμε την τελετή τήρησης των κανόνων, εκτελούμε νομική πράξη της Κοινότητας». «Αν εκείνοι, μοναχέ, οι μοναχοί που ακολουθούν τον ανεσταλμένο ακριβώς εκεί εντός του συνόρου τελέσουν την τελετή τήρησης των κανόνων, εκτελέσουν νομική πράξη της Κοινότητας, όπως η πρόταση και η διακήρυξη έχουν θεσπιστεί από εμένα, εκείνες οι πράξεις τους θα είναι νομικά έγκυρες πράξεις, ακλόνητες, άξιες να σταθούν. Αν εσείς, μοναχέ, οι μοναχοί που αναστείλατε ακριβώς εκεί εντός του συνόρου τελέσετε την τελετή τήρησης των κανόνων, εκτελέσετε νομική πράξη της Κοινότητας, όπως η πρόταση και η διακήρυξη έχουν θεσπιστεί από εμένα, και για εσάς εκείνες οι πράξεις θα είναι νομικά έγκυρες πράξεις, ακλόνητες, άξιες να σταθούν. Για ποιο λόγο; Αυτοί οι μοναχοί είναι διαφορετικής συγκατοικίας από εσάς, και εσείς είστε διαφορετικής συγκατοικίας από αυτούς.

Αυτά τα δύο, μοναχέ, είναι τα επίπεδα διαφορετικής συγκατοικίας -είτε ο ίδιος κάνει τον εαυτό του διαφορετικής συγκατοικίας, είτε η Κοινότητα ως πλήρης συνέλευση τον αναστέλλει για μη αναγνώριση ή για μη επανόρθωση ή για μη παραίτηση. Αυτά λοιπόν, μοναχέ, είναι τα δύο επίπεδα διαφορετικής συγκατοικίας. Αυτά τα δύο, μοναχέ, είναι τα επίπεδα ίδιας συγκατοικίας -είτε ο ίδιος κάνει τον εαυτό του ίδιας συγκατοικίας, είτε η Κοινότητα ως πλήρης συνέλευση επανεντάσσει τον ανεσταλμένο για μη αναγνώριση ή για μη επανόρθωση ή για μη παραίτηση. Αυτά λοιπόν, μοναχέ, είναι τα δύο επίπεδα ίδιας συγκατοικίας».

456. Εκείνη την περίοδο μοναχοί στην τραπεζαρία μέσα σε κατοικημένη περιοχή, φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, επιδείκνυαν ο ένας στον άλλον απρεπή σωματική πράξη και λεκτική πράξη, έκαναν χειροδικία. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, στην τραπεζαρία μέσα σε κατοικημένη περιοχή, φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, θα επιδεικνύουν ο ένας στον άλλον απρεπή σωματική πράξη και λεκτική πράξη, θα κάνουν χειροδικία;» Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν μοναχοί στην τραπεζαρία μέσα σε κατοικημένη περιοχή, φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, θα επιδεικνύουν ο ένας στον άλλον απρεπή σωματική πράξη και λεκτική πράξη, θα κάνουν χειροδικία;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι μοναχοί στην τραπεζαρία μέσα σε κατοικημένη περιοχή, φιλονικούντες... κ.λπ... κάνουν χειροδικία;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όταν η Κοινότητα, μοναχοί, είναι διασπασμένη, όταν διεξάγονται μη σύμφωνα με τη Διδασκαλία, όταν δεν υπάρχει φιλική συνομιλία, πρέπει να κάθονται στα καθίσματα σκεπτόμενοι 'σε αυτό το βαθμό δεν θα επιδεικνύουμε ο ένας στον άλλον απρεπή σωματική πράξη και λεκτική πράξη, δεν θα κάνουμε χειροδικία'. Όταν η Κοινότητα, μοναχοί, είναι διασπασμένη, όταν διεξάγονται σύμφωνα με τη Διδασκαλία, όταν υπάρχει φιλική συνομιλία, πρέπει να κάθονται αφήνοντας ένα κάθισμα ενδιάμεσα».

457. Εκείνη την περίοδο μοναχοί εν μέσω της Κοινότητας φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, διαβιούσαν τρυπώντας ο ένας τον άλλον με λεκτικά βέλη. Αυτοί δεν μπορούσαν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, μοναχοί εν μέσω της Κοινότητας φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, διαβιούν τρυπώντας ο ένας τον άλλον με λεκτικά βέλη. Αυτοί δεν μπορούσαν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος να πάει εκεί όπου είναι εκείνοι οι μοναχοί από συμπόνια». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο Ευλογημένος πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί· αφού πλησίασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα· αφού κάθισε, ο Ευλογημένος είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Αρκεί, μοναχοί, μη φιλονικία, μη διαμάχη, μη διαφωνία, μη αντιδικία». Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός που μιλούσε για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία είπε στον Ευλογημένο: «Ας περιμένει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο κύριος της Διδασκαλίας· ας ζει άνετα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αφοσιωμένος στην ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Εμείς θα γίνουμε γνωστοί μέσω αυτής της φιλονικίας, της διαμάχης, της διαφωνίας, της αντιδικίας». Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Αρκεί, μοναχοί, μη φιλονικία, μη διαμάχη, μη διαφωνία, μη αντιδικία». Για δεύτερη φορά εκείνος ο μοναχός που μιλούσε για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία είπε στον Ευλογημένο: «Ας περιμένει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο κύριος της Διδασκαλίας· ας ζει άνετα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αφοσιωμένος στην ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Εμείς θα γίνουμε γνωστοί μέσω αυτής της φιλονικίας, της διαμάχης, της διαφωνίας, της αντιδικίας».

Τέλος της πραγματείας για την αντιδικία στην Κοσάμπι.

272. Η ιστορία του Ντιγκάβου

458. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, στη Μπαρνασί υπήρχε ένας βασιλιάς των Κασί ονόματι Μπραχμαντάττα, πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις, με μεγάλη δύναμη, με πολλά οχήματα, με μεγάλες κατακτήσεις, με γεμάτα θησαυροφυλάκια και αποθήκες. Υπήρχε ένας βασιλιάς της Κοσάλα ονόματι Ντιγκίτι, φτωχός, με λίγο πλούτο, με λίγες απολαύσεις, με λίγη δύναμη, με λίγα οχήματα, με λίγες κατακτήσεις, με μη γεμάτα θησαυροφυλάκια και αποθήκες. Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί, αφού εξόπλισε τον τετραμερή στρατό, εκστράτευσε εναντίον του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα. Άκουσε, μοναχοί, ο Ντιγκίτι ο βασιλιάς της Κοσάλα: «Ο Μπραχμαντάττα λοιπόν ο βασιλιάς των Κασί, αφού εξόπλισε τον τετραμερή στρατό, έχει εκστρατεύσει εναντίον μου». Τότε, μοναχοί, στον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί είναι πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις, με μεγάλη δύναμη, με πολλά οχήματα, με μεγάλες κατακτήσεις, με γεμάτα θησαυροφυλάκια και αποθήκες· εγώ όμως είμαι φτωχός, με λίγο πλούτο, με λίγες απολαύσεις, με λίγη δύναμη, με λίγα οχήματα, με λίγες κατακτήσεις, με μη γεμάτα θησαυροφυλάκια και αποθήκες· δεν είμαι ικανός να αντέξω ούτε μία σύγκρουση με τον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί. Γιατί να μη φύγω εκ των προτέρων από την πόλη;»

Τότε, μοναχοί, ο Ντιγκίτι ο βασιλιάς της Κοσάλα, αφού πήρε την κύρια βασίλισσα, έφυγε εκ των προτέρων από την πόλη. Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί, αφού κατέκτησε τη δύναμη και τα οχήματα και την επαρχία και το θησαυροφυλάκιο και την αποθήκη του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα, κατοίκησε εκεί. Τότε, μοναχοί, ο Ντιγκίτι ο βασιλιάς της Κοσάλα με τη σύζυγό του αναχώρησε προς τη Βαρανασί. Σταδιακά έφτασε στη Μπαρνασί. Εκεί, μοναχοί, ο Ντιγκίτι ο βασιλιάς της Κοσάλα με τη σύζυγό του διέμενε στη Μπαρνασί σε κάποιο συνοριακό μέρος, στην κατοικία ενός αγγειοπλάστη, με μεταμφίεση αγνώστου, καλυμμένος ως περιπλανώμενος ασκητής. Τότε, μοναχοί, η κύρια βασίλισσα του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα σε σύντομο χρονικό διάστημα έμεινε έγκυος. Σε αυτήν εγέρθηκε τέτοια επιθυμία εγκυμοσύνης: «Επιθυμεί κατά την ανατολή του ηλίου να δει τον τετραμερή στρατό θωρακισμένο σαν μυρμηγκοφωλιά να στέκεται σε καλό έδαφος, και να πιει το νερό από το πλύσιμο των ξιφών». Τότε, μοναχοί, η κύρια βασίλισσα του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα είπε στον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα: «Είμαι έγκυος, μεγαλειότητα. Σε μένα εγέρθηκε τέτοια επιθυμία εγκυμοσύνης: επιθυμώ κατά την ανατολή του ηλίου να δω τον τετραμερή στρατό θωρακισμένο σαν μυρμηγκοφωλιά να στέκεται σε καλό έδαφος, και να πιω το νερό από το πλύσιμο των ξιφών». «Από πού, βασίλισσα, σε εμάς τους φτωχούς τετραμερής στρατός θωρακισμένος σαν μυρμηγκοφωλιά να στέκεται σε καλό έδαφος, και νερό από το πλύσιμο των ξιφών να πεις;» «Αν δεν το αποκτήσω, μεγαλειότητα, θα πεθάνω».

459. Εκείνη την περίοδο ο βραχμάνος ιερέας του Μπραχμαντάττα του βασιλιά των Κασί ήταν φίλος του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα. Τότε, μοναχοί, ο Ντιγκίτι ο βασιλιάς της Κοσάλα πλησίασε τον βραχμάνο ιερέα του Μπραχμαντάττα του βασιλιά των Κασί· αφού πλησίασε, είπε στον βραχμάνο ιερέα του Μπραχμαντάττα του βασιλιά των Κασί: «Η φίλη σου, αγαπητέ, είναι έγκυος. Σε αυτήν εγέρθηκε τέτοια επιθυμία εγκυμοσύνης: επιθυμεί κατά την ανατολή του ηλίου να δει τον τετραμερή στρατό θωρακισμένο σαν μυρμηγκοφωλιά να στέκεται σε καλό έδαφος, και να πιει το νερό από το πλύσιμο των ξιφών». «Τότε λοιπόν, μεγαλειότητα, κι εμείς ας δούμε τη βασίλισσα». Τότε, μοναχοί, η κύρια βασίλισσα του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα πλησίασε τον βραχμάνο ιερέα του Μπραχμαντάττα του βασιλιά των Κασί. Ο βραχμάνος ιερέας του Μπραχμαντάττα του βασιλιά των Κασί, μοναχοί, είδε την κύρια βασίλισσα του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα να έρχεται από μακριά· αφού την είδε, σηκώθηκε από τη θέση του, τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση της κύριας βασίλισσας του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα και εξέφρασε τρεις φορές αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Ο βασιλιάς της Κοσάλα πράγματι, αξιότιμοι, είναι στην κοιλιά, ο βασιλιάς της Κοσάλα πράγματι, αξιότιμοι, είναι στην κοιλιά». Να είσαι χαρούμενη, βασίλισσα. Θα αποκτήσεις κατά την ανατολή του ηλίου να δεις τον τετραμερή στρατό θωρακισμένο σαν μυρμηγκοφωλιά να στέκεται σε καλό έδαφος, και να πεις το νερό από το πλύσιμο των ξιφών.

Τότε, μοναχοί, ο βραχμάνος ιερέας του Μπραχμαντάττα του βασιλιά των Κασί πλησίασε τον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί· αφού πλησίασε, είπε στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί: «Τέτοια, μεγαλειότητα, σημάδια φαίνονται· αύριο κατά την ανατολή του ηλίου ας στέκεται ο τετραμερής στρατός θωρακισμένος σαν μυρμηγκοφωλιά σε καλό έδαφος, και ας πλυθούν τα ξίφη». Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί διέταξε τους ανθρώπους: «Όπως, αγαπητοί, ο βραχμάνος ιερέας είπε, έτσι κάντε». Η κύρια βασίλισσα του Ντιγκίτι του

βασιλιά της Κοσάλα, μοναχοί, απέκτησε κατά την ανατολή του ηλίου να δει τον τετραμερή στρατό θωρακισμένο σαν μυρμηγκοφωλιά να στέκεται σε καλό έδαφος, και να πιει το νερό από το πλούσιμο των ξιφών. Τότε, μοναχοί, η κύρια βασίλισσα του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα, ακολουθώντας την ωρίμανση εκείνου του εμβρύου, γέννησε γιο. Του έδωσαν το όνομα «Ντιγκάβου». Τότε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου σε σύντομο χρονικό διάστημα έφτασε στη νοημοσύνη. Τότε, μοναχοί, στον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί είναι υπεύθυνος για πολλή συμφορά σε εμάς· από αυτόν η δύναμή μας και τα οχήματά μας και η επαρχία μας και το θησαυροφυλάκιό μας και η αποθήκη μας αφαιρέθηκαν· αν αυτός μας αναγνωρίσει, θα διατάξει να σκοτωθούμε και οι τρεις· γιατί να μην εγκαταστήσω τον νεαρό Ντιγκάβου έξω από την πόλη;» Τότε, μοναχοί, ο Ντιγκίτι ο βασιλιάς της Κοσάλα εγκατέστησε τον νεαρό Ντιγκάβου έξω από την πόλη. Τότε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου, διαμένοντας έξω από την πόλη, σε σύντομο χρονικό διάστημα έμαθε όλες τις τέχνες.

460. Εκείνη την περίοδο ο κουρέας του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα διέμενε στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί. Ο κουρέας του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα, μοναχοί, είδε τον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα με τη σύζυγό του να διαμένει στη Μπαρνασί σε κάποιο συνοριακό μέρος, στην κατοικία ενός αγγειοπλάστη, με μεταμφίεση αγνώστου, καλυμμένος ως περιπλανώμενος ασκητής· αφού τον είδε, πλησίασε τον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί· αφού πλησίασε, είπε στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί: «Ο Ντιγκίτι, μεγαλειότατε, ο βασιλιάς της Κοσάλα με τη σύζυγό του διαμένει στη Μπαρνασί σε κάποιο συνοριακό μέρος, στην κατοικία ενός αγγειοπλάστη, με μεταμφίεση αγνώστου, καλυμμένος ως περιπλανώμενος ασκητής». Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί διέταξε τους ανθρώπους: «Τότε λοιπόν, φίλοι, φέρτε τον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα με τη σύζυγό του». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησαν, μοναχοί, εκείνοι οι άνθρωποι στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί και έφεραν τον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα με τη σύζυγό του. Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί διέταξε τους ανθρώπους: «Τότε λοιπόν, φίλοι, αφού δέσετε τον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα με τη σύζυγό του με σφιχτό δέσιμο με τα χέρια πίσω από την πλάτη με γερό σχοινί, αφού τους ξυρίσετε το κεφάλι, αφού τους περιφέρετε από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι με τραχύ ήχο τυμπάνου, αφού βγείτε από τη νότια πύλη, κόψτε τους σε τέσσερα κομμάτια νότια της πόλης και αφήστε τα κομμάτια στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησαν, μοναχοί, εκείνοι οι άνθρωποι στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί και αφού έδεσαν τον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα με τη σύζυγό του με σφιχτό δέσιμο με τα χέρια πίσω από την πλάτη με γερό σχοινί, αφού τους ξύρισαν το κεφάλι, τους περιέφεραν από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι με τραχύ ήχο τυμπάνου.

Τότε, μοναχοί, στον νεαρό Ντιγκάβου ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχω να δω τους γονείς μου εδώ και πολύ καιρό. Γιατί να μη δω τους γονείς μου;» Τότε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου, αφού μπήκε στη Μπαρνασί, είδε τους γονείς του δεμένους με σφιχτό δέσιμο με τα χέρια πίσω από την πλάτη με γερό σχοινί, με ξυρισμένο κεφάλι, να τους περιφέρουν από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι με τραχύ ήχο τυμπάνου· αφού τους είδε, πλησίασε τους γονείς του. Ο Ντιγκίτι ο βασιλιάς της Κοσάλα, μοναχοί, είδε τον νεαρό Ντιγκάβου να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, είπε στον νεαρό Ντιγκάβου: «Μη βλέπεις, αγαπητέ Ντιγκάβου, μακριά, μη βλέπεις

κοντά. Διότι, αγαπητέ Ντιγκάβου, οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα· με μη-έχθρα, αγαπητέ Ντιγκάβου, καταλαγιάζουν οι έχθρες». Όταν αυτό ειπώθηκε, μοναχοί, εκείνοι οι άνθρωποι είπαν στον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα: «Αυτός ο Ντιγκίτι ο βασιλιάς της Κοσάλα είναι παράφρων και παραμιλάει. Ποιος είναι ο Ντιγκάβου γι' αυτόν; Σε ποιον λέει αυτός έτσι: 'Μη βλέπεις, αγαπητέ Ντιγκάβου, μακριά, μη βλέπεις κοντά. Διότι, αγαπητέ Ντιγκάβου, οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα· με μη-έχθρα, αγαπητέ Ντιγκάβου, καταλαγιάζουν οι έχθρες». «Δεν είμαι παράφρων που παραμιλάω, φίλοι, αλλά όποιος είναι νοήμονας θα καταλάβει». Για δεύτερη φορά, μοναχοί... κ.λπ... για τρίτη φορά, μοναχοί, ο Ντιγκίτι ο βασιλιάς της Κοσάλα είπε στον νεαρό Ντιγκάβου: «Μη βλέπεις, αγαπητέ Ντιγκάβου, μακριά, μη βλέπεις κοντά. Διότι, αγαπητέ Ντιγκάβου, οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα· με μη-έχθρα, αγαπητέ Ντιγκάβου, καταλαγιάζουν οι έχθρες». Για τρίτη φορά, μοναχοί, εκείνοι οι άνθρωποι είπαν στον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα: «Αυτός ο Ντιγκίτι ο βασιλιάς της Κοσάλα είναι παράφρων και παραμιλάει. Ποιος είναι ο Ντιγκάβου γι' αυτόν; Σε ποιον λέει αυτός έτσι: Μη βλέπεις, αγαπητέ Ντιγκάβου, μακριά, μη βλέπεις κοντά. Διότι, αγαπητέ Ντιγκάβου, οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα· με μη-έχθρα, αγαπητέ Ντιγκάβου, καταλαγιάζουν οι έχθρες». «Δεν είμαι παράφρων που παραμιλάω, φίλοι, αλλά όποιος είναι νοήμονας θα καταλάβει». Τότε, μοναχοί, εκείνοι οι άνθρωποι, αφού περιέφεραν τον Ντιγκίτι τον βασιλιά της Κοσάλα με τη σύζυγό του από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι, αφού βγήκαν από τη νότια πύλη, αφού τους έκοψαν σε τέσσερα κομμάτια νότια της πόλης, αφού άφησαν τα κομμάτια στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, αφού τοποθέτησαν φρουρά, έφυγαν. Τότε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου, αφού μπήκε στη Μπαρνασί, αφού έβγαλε οινόπνευματώδες ποτό, πότισε τους φρουρούς. Όταν αυτοί ήταν μεθυσμένοι και είχαν πέσει, τότε αφού μάζεψε ξύλα, αφού έφτιαξε νεκρική πυρά, αφού τοποθέτησε το σώμα των γονέων του στη νεκρική πυρά, αφού άναψε φωτιά, με ενωμένες παλάμες περιήλθε τη νεκρική πυρά τρεις φορές κρατώντας την στα δεξιά του.

461. Εκείνη την περίοδο ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί είχε ανέβει στον επάνω όροφο του υπέροχου ανακτόρου. Ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί, μοναχοί, είδε τον νεαρό Ντιγκάβου με ενωμένες παλάμες να περιέρχεται τη νεκρική πυρά τρεις φορές κρατώντας την στα δεξιά του· αφού τον είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα αυτός ο άνθρωπος είναι συγγενής ή ομόαιμος του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα· αχ, τι συμφορά για μένα, αφού κανείς δεν θα μου το ανακοινώσει». Τότε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου, αφού πήγε στο δάσος, αφού έκλαψε και οδυρόταν όσο ήθελε, αφού σκούπισε τα δάκρυά του, αφού μπήκε στη Μπαρνασί, αφού πήγε στον στάβλο των ελεφάντων κοντά στο εσωτερικό παλάτι, είπε στον εκπαιδευτή ελεφάντων: «Επιθυμώ, δάσκαλε, να μάθω την τέχνη». «Τότε λοιπόν, φίλε νεαρέ, μάθε». Τότε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκώθηκε, τραγούδησε με γλυκιά φωνή στον στάβλο των ελεφάντων και έπαιξε βίνα. Ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί, μοναχοί, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκώθηκε, άκουσε τραγούδι με γλυκιά φωνή και μουσική βίνα στον στάβλο των ελεφάντων· αφού άκουσε, ρώτησε τους ανθρώπους: «Ποιος, φίλε, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκώθηκε, τραγούδησε με γλυκιά φωνή στον στάβλο των ελεφάντων και έπαιξε βίνα;» «Ο νεαρός μαθητευόμενος του τάδε εκπαιδευτή ελεφάντων, μεγαλειότατε, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκώθηκε, τραγούδησε με γλυκιά φωνή στον στάβλο των ελεφάντων και έπαιξε βίνα». «Τότε λοιπόν, φίλε, φέρτε εκείνον τον νεαρό». «Ναι, μεγαλειότατε»,

απάντησαν, μοναχοί, εκείνοι οι άνθρωποι στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί και έφεραν τον νεαρό Ντιγκάβου. «Εσύ, φίλε νεαρέ, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκώθηκες, τραγούδησες με γλυκιά φωνή στον στάβλο των ελεφάντων και έπαιξες βίνα;» «Ναι, μεγαλειότατε». «Τότε λοιπόν εσύ, φίλε νεαρέ, τραγούδησε και παίξε βίνα». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί και επιθυμώντας να ευχαριστήσει, τραγούδησε με γλυκιά φωνή και έπαιξε βίνα. «Εσύ, φίλε νεαρέ, φρόντισέ με». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί. Τότε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου σηκωνόταν πριν από τον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί και πήγαινε για ύπνο μετά από αυτόν, έκανε ό,τι του ζητούσε, συμπεριφερόταν ευχάριστα και μιλούσε γλυκά. Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί σε σύντομο χρονικό διάστημα τοποθέτησε τον νεαρό Ντιγκάβου στην πιο εσωτερική θέση εμπιστοσύνης.

462. Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί είπε στον νεαρό Ντιγκάβου: «Τότε λοιπόν, φίλε νεαρέ, ζέψε το άρμα, θα πάμε για κυνήγι». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί και αφού έζεψε το άρμα, είπε στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί: «Το άρμα σου, μεγαλειότατε, είναι ζεμένο, όποτε τώρα θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα». Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί ανέβηκε στο άρμα. Ο νεαρός Ντιγκάβου οδήγησε το άρμα. Οδήγησε το άρμα με τέτοιο τρόπο ώστε ο στρατός πήγε από άλλη κατεύθυνση και το άρμα από άλλη. Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί, αφού πήγε μακριά, είπε στον νεαρό Ντιγκάβου: «Τότε λοιπόν, φίλε νεαρέ, λύσε το άρμα, είμαι κουρασμένος, θα ξαπλώσω». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί και αφού έλυσε το άρμα, κάθισε με διασταυρωμένα πόδια στη γη. Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί, αφού έβαλε το κεφάλι του στην αγκαλιά του νεαρού Ντιγκάβου, ξάπλωσε. Σε αυτόν τον κουρασμένο σε μια στιγμή ήρθε ο ύπνος. Τότε, μοναχοί, στον νεαρό Ντιγκάβου ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί είναι υπεύθυνος για πολλή συμφορά σε εμάς. Από αυτόν η δύναμή μας και τα οχήματά μας και η επαρχία μας και το θησαυροφυλάκιό μας και η αποθήκη μας αφαιρέθηκαν. Και από αυτόν οι γονείς μου σκοτώθηκαν. Αυτός είναι ο κατάλληλος χρόνος για μένα να εκδικηθώ την έχθρα», και τράβηξε το σπαθί από τη θήκη. Τότε, μοναχοί, στον νεαρό Ντιγκάβου ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο πατέρας μου κατά τη στιγμή του θανάτου μου είπε: 'Μη βλέπεις, αγαπητέ Ντιγκάβου, μακριά, μη βλέπεις κοντά. Διότι, αγαπητέ Ντιγκάβου, οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα· με μη-έχθρα, αγαπητέ Ντιγκάβου, καταλαγιάζουν οι έχθρες'. Δεν είναι πρόπον για μένα αυτό, να παραβώ τα λόγια του πατέρα μου», και έβαλε το σπαθί στη θήκη. Για δεύτερη φορά, μοναχοί, στον νεαρό Ντιγκάβου ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί είναι υπεύθυνος για πολλή συμφορά σε εμάς, από αυτόν η δύναμή μας και τα οχήματά μας και η επαρχία μας και το θησαυροφυλάκιό μας και η αποθήκη μας αφαιρέθηκαν, και από αυτόν οι γονείς μου σκοτώθηκαν, αυτός είναι ο κατάλληλος χρόνος για μένα να εκδικηθώ την έχθρα», και τράβηξε το σπαθί από τη θήκη. Για δεύτερη φορά, μοναχοί, στον νεαρό Ντιγκάβου ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο πατέρας μου κατά τη στιγμή του θανάτου μου είπε: 'Μη βλέπεις, αγαπητέ Ντιγκάβου, μακριά, μη βλέπεις κοντά, διότι, αγαπητέ Ντιγκάβου, οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα· με μη-έχθρα, αγαπητέ Ντιγκάβου, καταλαγιάζουν οι έχθρες'. Δεν είναι πρόπον για μένα αυτό, να παραβώ τα λόγια του

πατέρα μου». Και πάλι έβαλε το σπαθί στη θήκη. Για τρίτη φορά, μοναχοί, στον νεαρό Ντιγκάβου ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί είναι υπεύθυνος για πολλή συμφορά σε εμάς. Από αυτόν η δύναμή μας και τα οχήματά μας και η επαρχία μας και το θησαυροφυλάκιό μας και η αποθήκη μας αφαιρέθηκαν. Και από αυτόν οι γονείς μου σκοτώθηκαν. Αυτός είναι ο κατάλληλος χρόνος για μένα να εκδικηθώ την έχθρα», και τράβηξε το σπαθί από τη θήκη. Για τρίτη φορά, μοναχοί, στον νεαρό Ντιγκάβου ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο πατέρας μου κατά τη στιγμή του θανάτου μου είπε: 'Μη βλέπεις, αγαπητέ Ντιγκάβου, μακριά, μη βλέπεις κοντά. Διότι, αγαπητέ Ντιγκάβου, οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα· με μη-έχθρα, αγαπητέ Ντιγκάβου, καταλαγιάζουν οι έχθρες'. Δεν είναι πρόπον για μένα αυτό, να παραβώ τα λόγια του πατέρα μου», και πάλι έβαλε το σπαθί στη θήκη. Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί, φοβισμένος, ανήσυχος, καχύποπτος, τρομαγμένος, σηκώθηκε απότομα. Τότε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου είπε στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί: «Γιατί εσύ, μεγαλειότατε, φοβισμένος, ανήσυχος, καχύποπτος, τρομαγμένος σηκώθηκες απότομα;» «Εδώ, φίλε νεαρέ, ο νεαρός Ντιγκάβου, ο γιος του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα, με χτύπησε με σπαθί σε όνειρο. Γι' αυτό εγώ φοβισμένος, ανήσυχος, καχύποπτος, τρομαγμένος σηκώθηκα απότομα». Τότε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου, αφού έπιασε με το αριστερό χέρι το κεφάλι του Μπραχμαντάττα του βασιλιά των Κασί, αφού τράβηξε το σπαθί με το δεξί χέρι, είπε στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί: «Εγώ είμαι αυτός, μεγαλειότατε, ο νεαρός Ντιγκάβου, ο γιος του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα. Εσύ είσαι υπεύθυνος για πολλή συμφορά σε εμάς. Από σένα η δύναμή μας και τα οχήματά μας και η επαρχία μας και το θησαυροφυλάκιό μας και η αποθήκη μας αφαιρέθηκαν. Και από σένα οι γονείς μου σκοτώθηκαν. Αυτός είναι ο κατάλληλος χρόνος για μένα να εκδικηθώ την έχθρα». Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί, αφού έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του νεαρού Ντιγκάβου, είπε στον νεαρό Ντιγκάβου: «Δώσε μου τη ζωή, αγαπητέ Ντιγκάβου. Δώσε μου τη ζωή, αγαπητέ Ντιγκάβου». «Πώς εγώ τολμώ να δώσω τη ζωή στον κύριο; Ο κύριος ας μου δώσει τη ζωή». «Τότε λοιπόν, αγαπητέ Ντιγκάβου, και εσύ δώσε μου τη ζωή, και εγώ σου δίνω τη ζωή». Τότε, μοναχοί, και ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί και ο νεαρός Ντιγκάβου έδωσαν ο ένας στον άλλο τη ζωή, και έπιασαν τα χέρια, και έκαναν όρκο για μη προδοσία.

Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί είπε στον νεαρό Ντιγκάβου: «Τότε λοιπόν, αγαπητέ Ντιγκάβου, ζέψε το άρμα, θα πάμε». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε, μοναχοί, ο νεαρός Ντιγκάβου στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί και αφού έζεψε το άρμα, είπε στον Μπραχμαντάττα τον βασιλιά των Κασί: «Το άρμα σου, μεγαλειότατε, είναι ζεμένο, όποτε τώρα θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα». Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί ανέβηκε στο άρμα. Ο νεαρός Ντιγκάβου οδήγησε το άρμα. Οδήγησε το άρμα με τέτοιο τρόπο ώστε σε σύντομο χρονικό διάστημα συνάντησε τον στρατό. Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί, αφού μπήκε στη Μπαρνασί, αφού συγκέντρωσε τους υπουργούς και τους αυλικούς, είπε: «Αν, αγαπητοί, βλέπατε τον νεαρό Ντιγκάβου, τον γιο του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα, τι θα του κάνατε;» Κάποιοι είπαν: «Εμείς, μεγαλειότατε, θα του κόβαμε τα χέρια. Εμείς, μεγαλειότατε, θα του κόβαμε τα πόδια. Εμείς, μεγαλειότατε, θα του κόβαμε χέρια και πόδια. Εμείς, μεγαλειότατε, θα του κόβαμε τα αυτιά. Εμείς, μεγαλειότατε, θα του κόβαμε τη μύτη. Εμείς, μεγαλειότατε, θα του κόβαμε αυτιά και μύτη. Εμείς, μεγαλειότατε, θα του κόβαμε το

κεφάλι». «Αυτός, αγαπητοί, είναι ο νεαρός Ντιγκάβου, ο γιος του Ντιγκίτι του βασιλιά της Κοσάλα. Δεν μπορεί να του γίνει τίποτε. Από αυτόν μου δόθηκε η ζωή και από εμένα σε αυτόν δόθηκε η ζωή».

463. Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί είπε στον νεαρό Ντιγκάβου: «Αυτό που ο πατέρας σου, αγαπητέ Ντιγκάβου, σου είπε κατά τη στιγμή του θανάτου: 'Μη βλέπεις, αγαπητέ Ντιγκάβου, μακριά, μη βλέπεις κοντά. Διότι, αγαπητέ Ντιγκάβου, οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα· με μη-έχθρα, αγαπητέ Ντιγκάβου, καταλαγιάζουν οι έχθρες', τι εννοούσε ο πατέρας σου όταν το είπε;» «Αυτό που ο πατέρας μου, μεγαλειότατε, μου είπε κατά τη στιγμή του θανάτου 'μη μακριά' σημαίνει μη διατηρείς έχθρα για πολύ καιρό. Αυτό μου είπε ο πατέρας μου, μεγαλειότατε, κατά τη στιγμή του θανάτου λέγοντας 'μη μακριά'. Αυτό που ο πατέρας μου, μεγαλειότατε, μου είπε κατά τη στιγμή του θανάτου 'μη κοντά' σημαίνει μη χωρίσεις γρήγορα από τους φίλους. Αυτό μου είπε ο πατέρας μου, μεγαλειότατε, κατά τη στιγμή του θανάτου λέγοντας 'μη κοντά'. Αυτό που ο πατέρας μου, μεγαλειότατε, μου είπε κατά τη στιγμή του θανάτου: 'Διότι, αγαπητέ Ντιγκάβου, οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα· με μη-έχθρα, αγαπητέ Ντιγκάβου, καταλαγιάζουν οι έχθρες' σημαίνει ότι οι γονείς μου σκοτώθηκαν από τη Μεγαλειότητά σας. Αν εγώ αφαιρούσα τη ζωή της Μεγαλειότητάς σας, αυτοί που επιθυμούν το καλό της Μεγαλειότητάς σας θα αφαιρούσαν τη ζωή μου, αυτοί που επιθυμούν το καλό μου θα αφαιρούσαν τη ζωή εκείνων - έτσι αυτή η έχθρα δεν θα κατευναζόταν με έχθρα. Τώρα όμως η ζωή μου δόθηκε από τη Μεγαλειότητά σας και η ζωή της Μεγαλειότητάς σας δόθηκε από εμένα. Έτσι αυτή η έχθρα κατευνάστηκε με μη-έχθρα. Αυτό μου είπε ο πατέρας μου, μεγαλειότατε, κατά τη στιγμή του θανάτου - διότι, αγαπητέ Ντιγκάβου, οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα· με μη-έχθρα, αγαπητέ Ντιγκάβου, καταλαγιάζουν οι έχθρες». Τότε, μοναχοί, ο Μπραχμαντάττα ο βασιλιάς των Κασί - «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Πόσο σοφός είναι αυτός ο νεαρός Ντιγκάβου, που πράγματι κατανόησε αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον πατέρα του», του απέδωσε την πατρική δύναμη και τα οχήματα και την επαρχία και το θησαυροφυλάκιο και την αποθήκη, και του έδωσε και την κόρη του. Αν λοιπόν, μοναχοί, αυτοί οι βασιλιάδες που είχαν πάρει ρόπαλα, που είχαν πάρει όπλα, είχαν τέτοια υπομονή και πραότητα, εδώ λοιπόν, μοναχοί, θα ήταν πρόπον για εσάς, που έχετε αναχωρήσει σε μια τόσο καλά διδαγμένη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, να είστε υπομονετικοί και πράοι; Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Αρκεί, μοναχοί, μη φιλονικία, μη διαμάχη, μη διαφωνία, μη αντιδικία». Για τρίτη φορά εκείνος ο μοναχός που μιλούσε για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία είπε στον Ευλογημένο: «Ας περιμένει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο κύριος της Διδασκαλίας· ας ζει άνετα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αφοσιωμένος στην ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Εμείς θα γίνουμε γνωστοί μέσω αυτής της φιλονικίας, της διαμάχης, της διαφωνίας, της αντιδικίας». Τότε ο Ευλογημένος - «Αυτοί οι ανόητοι άνθρωποι έχουν κυριευθεί εντελώς, δεν είναι εύκολο να τους πείσει κανείς» - σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τέλος της απαγγελίας Ντιγκάβου, πρώτη.

464. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στην Κοσάμπι για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησε στην Κοσάμπι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη

συλλογή τροφής, τακτοποίησε το κατάλυμά του, πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του και ενώ στεκόταν όρθιος εν μέσω της Κοινότητας απήγγειλε αυτούς τους στίχους:

«Πολύβουος ο ομοιόμορφος λαός, κανείς δεν θεωρούσε τον εαυτό του αδαή·
όταν η Κοινότητα διασπάται, δεν θεωρούσαν κανέναν άλλον περισσότερο
υπεύθυνο.

«Ξεχασμένοι, φαινομενικά σοφοί, μιλώντας μόνο στο πεδίο των λόγων·
ανοίγουν το στόμα τους όσο θέλουν, δεν γνωρίζουν από πού οδηγήθηκαν.

«Με ύβρισε, με χτύπησε, με νίκησε, μου πήρε·
όσοι κρατούν μνησικακία για αυτό, η έχθρα τους δεν καταλαγιάζει.

«Με ύβρισε, με χτύπησε, με νίκησε, μου πήρε·
όσοι δεν κρατούν μνησικακία για αυτό, η έχθρα τους καταλαγιάζει.

«Διότι ποτέ εδώ οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα·
με μη-έχθρα καταλαγιάζουν, αυτή είναι η αιώνια αρχή.

«Οι άλλοι δεν συνειδητοποιούν ότι εμείς εδώ πεθαίνουμε·
όσοι εκεί συνειδητοποιούν, από αυτό καταλαγιάζουν οι διαμάχες.

«Αυτοί που σπάνε κόκαλα, που αφαιρούν ζωές, που κλέβουν βόδια, άλογα και
πλούτη·
ακόμη και αυτοί που λεηλατούν το βασίλειο, έχουν συμφιλίωση.

«Γιατί για εσάς δεν θα υπήρχε;
«Αν βρεις συνετό σύντροφο,
που περπατά μαζί, ζει καλά, σοφό·
υπερβαίνοντας όλους τους κινδύνους,
ας περπατά μαζί του ευχαριστημένος, με επίγνωση.

«Αν δεν βρεις συνετό σύντροφο,
που περπατά μαζί, ζει καλά, σοφό·
όπως βασιλιάς εγκαταλείποντας κατακτημένο βασίλειο,
ας περπατά μόνος, όπως ελέφαντας στο δάσος.

«Καλύτερη η μοναχική πορεία·
δεν υπάρχει συντροφιά με τον αδαή·
ας περπατά μόνος και να μην κάνει κακά·
ζώντας άνετα, όπως ελέφαντας στο δάσος».

Τέλος της ιστορίας του Ντιγκάβου.

273. Πραγματεία για την πορεία προς το Μπαλακαλόνάκα

465. Τότε ο Ευλογημένος, αφού απήγγειλε αυτούς τους στίχους ενώ στεκόταν όρθιος εν μέσω της Κοινότητας, πήγε προς το χωριό Μπαλακαλονάκα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μπάγκου διέμενε στο χωριό Μπαλακαλονάκα. Ο σεβάσμιος Μπάγκου είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, ετοίμασε ένα

κάθισμα, έβαλε κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στήριγμα ποδιών, αφού πήγε να τον προϋπαντήσει δέχθηκε το κύπελλο και τους χιτώνες. Ο Ευλογημένος κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα· αφού κάθισε, ο Ευλογημένος έπλυνε τα πόδια του. Και ο σεβάσμιος Μπάγκου, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Μπάγκου που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Μήπως, μοναχέ, είσαι καλά· μήπως τα βγάζεις πέρα, μήπως δεν δυσκολεύεσαι να αποκτήσεις προσφερόμενη τροφή;» «Είμαστε καλά, Ευλογημένε, τα βγάζουμε πέρα, Ευλογημένε· και δεν δυσκολεύομαι, σεβάσμιε κύριε, να αποκτήσω προσφερόμενη τροφή». Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον σεβάσμιο Μπάγκου με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και πήγε προς το δασικό πάρκο Πατσινάβαμσα.

Τέλος της πραγματείας για την πορεία προς το Μπαλακαλόνακα.

274. Πραγματεία για την πορεία προς το άλσος Πατσινάβαμσα

466. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Ανουρούντα και ο σεβάσμιος Νάντιγια και ο σεβάσμιος Κίμιλα διέμεναν στο δασικό πάρκο Πατσινάβαμσα. Ο φύλακας του πάρκου είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, είπε στον Ευλογημένο: «Μην μπεις, ασκητή, σε αυτό το πάρκο. Εδώ διαμένουν τρεις γιοι καλών οικογενειών που επιθυμούν το καλό του εαυτού τους. Μην τους προκαλέσεις ενόχληση». Ο σεβάσμιος Ανουρούντα άκουσε τον φύλακα του πάρκου να συνομιλεί με τον Ευλογημένο· αφού άκουσε, είπε στον φύλακα του πάρκου: «Μην εμποδίζεις, φίλε φύλακα του πάρκου, τον Ευλογημένο. Ο Διδάσκαλός μας, ο Ευλογημένος, έφτασε». Τότε ο σεβάσμιος Ανουρούντα πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Νάντιγια και ο σεβάσμιος Κίμιλα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Νάντιγια και στον σεβάσμιο Κίμιλα: «Ελάτε, σεβάσμιοι, ελάτε, σεβάσμιοι, ο Διδάσκαλός μας, ο Ευλογημένος, έφτασε». Τότε ο σεβάσμιος Ανουρούντα και ο σεβάσμιος Νάντιγια και ο σεβάσμιος Κίμιλα, αφού πήγαν να προϋπαντήσουν τον Ευλογημένο, ο ένας δέχτηκε το κύπελλο και τους χιτώνες του Ευλογημένου, ο ένας ετοίμασε κάθισμα, ο ένας έβαλε κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στήριγμα ποδιών. Ο Ευλογημένος κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα· αφού κάθισε, ο Ευλογημένος έπλυνε τα πόδια του. Και εκείνοι οι σεβάσμιοι, αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι. Στον σεβάσμιο Ανουρούντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Μήπως, Ανουρούντα, είστε καλά, μήπως τα βγάζετε πέρα· μήπως δεν δυσκολεύεστε να αποκτήσετε προσφερόμενη τροφή;» «Είμαστε καλά, Ευλογημένε, τα βγάζουμε πέρα, Ευλογημένε· και δεν δυσκολευόμαστε, σεβάσμιε κύριε, να αποκτήσουμε προσφερόμενη τροφή».

«Μήπως όμως, Ανουρούντα, ζείτε ενωμένοι, χαιρόμενοι μαζί, χωρίς να διαφωνείτε, σαν γάλα και νερό, κοιτάζοντας ο ένας τον άλλον με στοργικά μάτια;» «Πράγματι εμείς, σεβάσμιε κύριε, ζούμε ενωμένοι, χαιρόμενοι μαζί, χωρίς να διαφωνούμε, σαν γάλα και νερό, κοιτάζοντας ο ένας τον άλλον με στοργικά μάτια». «Πώς όμως εσείς, Ανουρούντα, ζείτε ενωμένοι, χαιρόμενοι μαζί, χωρίς να διαφωνείτε, σαν γάλα και νερό, κοιτάζοντας ο ένας τον άλλον με στοργικά μάτια;» «Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, έρχεται αυτή η σκέψη: 'τι κέρδος πράγματι για μένα, τι καλή τύχη πράγματι για μένα, που ζω μαζί με τέτοιους συντρόφους στην άγια ζωή'. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, προς αυτούς τους σεβάσμιους η σωματική πράξη με φιλικότητα είναι εδραιωμένη, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά· η λεκτική πράξη με φιλικότητα... η

νοητική πράξη με φιλικότητα είναι εδραιωμένη, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, έρχεται αυτή η σκέψη: 'γιατί να μην αφήσω κατά μέρος τη δική μου θέληση και να ζω σύμφωνα με τη θέληση αυτών των σεβάσμιων;' Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφήνοντας κατά μέρος τη δική μου θέληση, ζω σύμφωνα με τη θέληση αυτών των σεβάσμιων. Διαφορετικά πράγματι είναι τα σώματά μας, σεβάσμιε κύριε, αλλά θα έλεγα ότι ο νους είναι ένας».

Και ο σεβάσμιος Νάντιγια... κ.λπ... και ο σεβάσμιος Κίμιλα είπε αυτό στον Ευλογημένο: «Και σε μένα, σεβάσμιε κύριε, έρχεται αυτή η σκέψη: 'τι κέρδος πράγματι για μένα, τι καλή τύχη πράγματι για μένα, που ζω μαζί με τέτοιους συντρόφους στην άγια ζωή'. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, προς αυτούς τους σεβάσμιους η σωματική πράξη με φιλικότητα είναι εδραιωμένη, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά· η λεκτική πράξη με φιλικότητα, η νοητική πράξη με φιλικότητα είναι εδραιωμένη, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, έρχεται αυτή η σκέψη: 'γιατί να μην αφήσω κατά μέρος τη δική μου θέληση και να ζω σύμφωνα με τη θέληση αυτών των σεβάσμιων;' Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφήνοντας κατά μέρος τη δική μου θέληση, ζω σύμφωνα με τη θέληση αυτών των σεβάσμιων. Διαφορετικά πράγματι είναι τα σώματά μας, σεβάσμιε κύριε, αλλά θα έλεγα ότι ο νους είναι ένας. Έτσι εμείς, σεβάσμιε κύριε, ζούμε ενωμένοι, χαιρόμενοι μαζί, χωρίς να διαφωνούμε, σαν γάλα και νερό, κοιτάζοντας ο ένας τον άλλον με στοργικά μάτια».

«Μήπως όμως εσείς, Ανουρούντα, ζείτε επιμελείς, ενεργητικοί και αποφασισμένοι;»
«Πράγματι εμείς, σεβάσμιε κύριε, ζούμε επιμελείς, ενεργητικοί και αποφασισμένοι».
«Πώς όμως εσείς, Ανουρούντα, ζείτε επιμελείς, ενεργητικοί και αποφασισμένοι;»
«Εδώ, σεβάσμιε κύριε, από εμάς όποιος επιστρέφει πρώτος από το χωριό για προσφερόμενη τροφή, αυτός ετοιμάζει κάθισμα, τοποθετεί κοντά νερό για το πλύσιμο των ποδιών, υποπόδιο και στήριγμα ποδιών, αφού πλύνει το δοχείο για τα υπολείμματα το τοποθετεί, τοποθετεί πόσιμο νερό και νερό για πλύσιμο. Όποιος επιστρέφει τελευταίος από το χωριό για προσφερόμενη τροφή, αν υπάρχει υπόλοιπο τροφής, αν επιθυμεί τρώει, αν δεν επιθυμεί είτε το πετάει σε μέρος χωρίς πράσινη βλάστηση, είτε το βυθίζει σε νερό χωρίς έμβια όντα. Αυτός μαζεύει το κάθισμα, τακτοποιεί το νερό για το πλύσιμο των ποδιών, το υποπόδιο και το στήριγμα ποδιών, αφού πλύνει το δοχείο για τα υπολείμματα το τακτοποιεί, τακτοποιεί το πόσιμο νερό και το νερό για πλύσιμο, σκουπίζει την τραπεζαρία. Όποιος βλέπει τη στάμνα του πόσιμου νερού ή τη στάμνα του νερού για πλύσιμο ή τη στάμνα του αποχωρητηρίου άδεια και κενή, αυτός τη γεμίζει. Αν είναι πολύ βαρύ για αυτόν, με χειρονομία καλεί έναν δεύτερο και με τα χέρια ενωμένα το τοποθετούμε, αλλά εμείς, σεβάσμιε κύριε, δεν σπάμε τη σιωπή για αυτόν τον λόγο. Κάθε πέντε ημέρες όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, συγκεντρωνόμαστε όλη τη νύχτα για συζήτηση σχετική με τη Διδασκαλία. Έτσι εμείς, σεβάσμιε κύριε, ζούμε επιμελείς, ενεργητικοί και αποφασισμένοι».

Τέλος της πραγματείας για την πορεία προς το άλσος Πατσιναβάμσα.

275. Πραγματεία για την πορεία προς το Παλιλέγιακα

467. Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον σεβάσμιο Ανουρούντα και τον σεβάσμιο Νάντιγια και τον σεβάσμιο Κίμιλα με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και αναχώρησε για περιπλάνηση προς την Παλιλέγιακα. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στην Παλιλέγιακα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στην Παλιλέγιακα, στο προστατευμένο δασώδες άλσος, στη

ρίζα του δέντρου Μπαντασάλα. Τότε στον Ευλογημένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Εγώ προηγουμένως διέμενα περιτριγυρισμένος, όχι άνετα, από εκείνους τους μοναχούς της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα. Τώρα εγώ μόνος, χωρίς δεύτερο, διαμένω με ευτυχία, άνετα, χωριστά από εκείνους τους μοναχούς της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα».

Κάποιος άλλος ελέφαντας διέμενε περιτριγυρισμένος από ελέφαντες, ελεφαντίνες, μεγάλα ελεφαντάκια και μικρά ελεφαντάκια· έτρωγε χορτάρια με κομμένες κορυφές, και έτρωγαν τα σπασμένα κλαδιά του που είχαν λυγίσει επανειλημμένα, και έπινε θολά νερά, και όταν κατέβαινε στο νερό οι ελεφαντίνες περνούσαν τρίβοντας το σώμα του. Τότε σε εκείνον τον ελέφαντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Εγώ διαμένω περιτριγυρισμένος από ελέφαντες, ελεφαντίνες, μεγάλα ελεφαντάκια και μικρά ελεφαντάκια· τρώω χορτάρια με κομμένες κορυφές, και τρώνε τα σπασμένα κλαδιά μου που έχουν λυγίσει επανειλημμένα, και πίνω θολά νερά, και όταν κατεβαίνω στο νερό οι ελεφαντίνες περνούν τρίβοντας το σώμα μου. Γιατί να μη διαμείνω μόνος, αποτραβηγμένος από την παρέα;» Τότε εκείνος ο ελέφαντας, αφού αποχώρησε από το κοπάδι, πήγε στην Παλιλέγιακα, στο προστατευμένο δασώδες άλσος, στη ρίζα του δέντρου Μπαντασάλα, εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, με την προβοσκίδα τοποθετούσε πόσιμο νερό και νερό για πλύσιμο για τον Ευλογημένο, και καθάριζε την περιοχή από τη βλάστηση. Τότε σε εκείνον τον ελέφαντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Εγώ προηγουμένως διέμενα περιτριγυρισμένος, όχι άνετα, από ελέφαντες, ελεφαντίνες, μεγάλα ελεφαντάκια και μικρά ελεφαντάκια· έτρωγα χορτάρια με κομμένες κορυφές, και έτρωγαν τα σπασμένα κλαδιά μου που είχαν λυγίσει επανειλημμένα, και έπινα θολά νερά, και όταν κατέβαινα στο νερό οι ελεφαντίνες περνούσαν τρίβοντας το σώμα μου. Τώρα εγώ μόνος, χωρίς δεύτερο, διαμένω με ευτυχία, άνετα, χωριστά από ελέφαντες, ελεφαντίνες, μεγάλα ελεφαντάκια και μικρά ελεφαντάκια».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού γνώρισε τη δική του μοναξιά και αφού αντιλήφθηκε με τον νου τον αναλογισμό του νου εκείνου του ελέφαντα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτό του ελέφαντα με τον ελέφαντα, του ελέφαντα με χαυλιόδοντες σαν ρυμό·

συμφωνεί η συνείδηση με τη συνείδηση, επειδή μόνος χαίρεται στο δάσος».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Παλιλέγιακα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Σαβάτθι. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Σαβάτθι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε οι λαϊκοί ακόλουθοι της Κοσάμπι: «Αυτοί οι κύριοι μοναχοί της Κοσάμπι είναι υπεύθυνοι για πολλή συμφορά σε εμάς. Ενοχλημένος από αυτούς ο Ευλογημένος έφυγε. Λοιπόν, ας μην αποδίδουμε σεβασμό στους κυρίους μοναχούς της Κοσάμπι, ας μην εγειρόμαστε σε ένδειξη σεβασμού, ας μην κάνουμε χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες και εκτέλεση των πρεπόντων καθηκόντων, ας μην τους τιμούμε, ας μην τους σεβόμαστε, ας μην τους αποδίδουμε ευλάβεια, ας μην τους συναναστρεφόμαστε, ας μην τους δείχνουμε ευσέβεια, ας μην δίνουμε τροφή ούτε σε

αυτούς που έρχονται - έτσι αυτοί, μη τιμώμενοι από εμάς, μη σεβόμενοι, χωρίς να τους αποδίδεται ευλάβεια, χωρίς να συναναστρεφόμεστε μαζί τους, χωρίς να τους δείχνουμε ευσέβεια, γνωστοί για την έλλειψη τιμής, είτε θα φύγουν είτε θα εγκαταλείψουν τη μοναστική κοινότητα είτε θα συμφιλιωθούν με τον Ευλογημένο». Τότε οι λαϊκοί ακόλουθοι της Κοσάμπι δεν απέδωσαν σεβασμό στους μοναχούς της Κοσάμπι, δεν εγέρθηκαν σε ένδειξη σεβασμού, δεν έκαναν χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες και εκτέλεση των πρεπόντων καθηκόντων, δεν τους τίμησαν, δεν τους σεβάστηκαν, δεν τους απέδωσαν ευλάβεια, δεν τους συναναστράφηκαν, δεν τους έδειξαν ευσέβεια, δεν έδωσαν τροφή ούτε σε αυτούς που ήρθαν. Τότε οι μοναχοί της Κοσάμπι, μη τιμώμενοι από τους λαϊκούς ακόλουθους της Κοσάμπι, μη σεβόμενοι, χωρίς να τους αποδίδεται ευλάβεια, χωρίς να συναναστρέφονται μαζί τους, χωρίς να τους δείχνουν ευσέβεια, γνωστοί για την έλλειψη τιμής, είπαν έτσι: «Λοιπόν, φίλοι, ας πάμε στη Σαβάτθι και ας κατευνάσουμε αυτή τη νομική υπόθεση κοντά στον Ευλογημένο».

Τέλος της πραγματείας για την πορεία προς το Παλιλέγιακα.

276. Πραγματεία για τις δεκαοκτώ υποθέσεις

468. Τότε οι μοναχοί της Κοσάμπι, αφού τακτοποίησαν το κατάλυμα και πήραν το κύπελλο και τους χιτώνες τους, πήγαν προς τη Σαβάτθι. Ο σεβάσμιος Σαριπούττα άκουσε: «Εκείνοι λοιπόν οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έρχονται στη Σαβάτθι». Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Εκείνοι λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έρχονται στη Σαβάτθι. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω με αυτούς τους μοναχούς;» «Τότε λοιπόν εσύ, Σαριπούττα, στάσου σύμφωνα με τη Διδασκαλία». «Πώς, σεβάσμιε κύριε, να γνωρίσω τι είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία ή τι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία;»

Με δεκαοκτώ θέματα, Σαριπούττα, αναγνωρίζεται αυτός που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία. Εδώ, Σαριπούττα, ένας μοναχός παρουσιάζει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία· τη μη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή παρουσιάζει, τη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή παρουσιάζει· το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη παράπτωμα ως παράπτωμα παρουσιάζει, το παράπτωμα ως μη παράπτωμα παρουσιάζει· το ελαφρύ παράπτωμα ως βαρύ παράπτωμα παρουσιάζει, το βαρύ παράπτωμα ως ελαφρύ παράπτωμα παρουσιάζει· το διορθώσιμο παράπτωμα ως αδιόρθωτο παράπτωμα παρουσιάζει, το αδιόρθωτο

παράπτωμα ως διορθώσιμο παράπτωμα παρουσιάζει· το χονδρό παράπτωμα ως μη χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει, το μη χονδρό παράπτωμα ως χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει - με αυτά τα δεκαοκτώ θέματα, Σαριπούττα, αναγνωρίζεται αυτός που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία.

Και με δεκαοκτώ θέματα, Σαριπούττα, αναγνωρίζεται αυτός που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία. Εδώ, Σαριπούττα, ένας μοναχός παρουσιάζει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία· τη μη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή παρουσιάζει, τη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή παρουσιάζει· το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη παράπτωμα ως μη παράπτωμα παρουσιάζει, το παράπτωμα ως παράπτωμα παρουσιάζει· το ελαφρύ παράπτωμα ως ελαφρύ παράπτωμα παρουσιάζει, το βαρύ παράπτωμα ως βαρύ παράπτωμα παρουσιάζει· το διορθώσιμο παράπτωμα ως διορθώσιμο παράπτωμα παρουσιάζει, το αδιόρθωτο παράπτωμα ως αδιόρθωτο παράπτωμα παρουσιάζει· το χονδρό παράπτωμα ως χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει, το μη χονδρό παράπτωμα ως μη χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει - με αυτά τα δεκαοκτώ θέματα, Σαριπούττα, αναγνωρίζεται αυτός που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία.

469. Άκουσε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα... κ.λπ... άκουσε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα... άκουσε ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα... άκουσε ο σεβάσμιος Μαχακόττιχα... άκουσε ο σεβάσμιος Μαχακαππίνα... άκουσε ο σεβάσμιος Μαχάτσουντα... άκουσε ο σεβάσμιος Ανουρούντα... άκουσε ο σεβάσμιος Ρεβάτα... άκουσε ο σεβάσμιος Ουπάλι... άκουσε ο σεβάσμιος Άναντα... άκουσε ο σεβάσμιος Ράχουλα - «Εκείνοι λοιπόν οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έρχονται στη Σαβάτθι». Τότε ο σεβάσμιος Ράχουλα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράχουλα είπε στον Ευλογημένο: «Εκείνοι λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έρχονται στη Σαβάτθι. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω με αυτούς τους μοναχούς;» «Τότε λοιπόν εσύ, Ράχουλα, στάσου σύμφωνα με τη Διδασκαλία». «Πώς, σεβάσμιε κύριε, να γνωρίσω τι είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία ή τι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία;»

Με δεκαοκτώ θέματα, Ράχουλα, αναγνωρίζεται αυτός που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία. Εδώ, Ράχουλα, ένας μοναχός παρουσιάζει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία· τη μη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή παρουσιάζει, τη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή παρουσιάζει· το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο,

εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη παράπτωμα ως παράπτωμα παρουσιάζει, το παράπτωμα ως μη παράπτωμα παρουσιάζει· το ελαφρύ παράπτωμα ως βαρύ παράπτωμα παρουσιάζει, το βαρύ παράπτωμα ως ελαφρύ παράπτωμα παρουσιάζει· το διορθώσιμο παράπτωμα ως αδιόρθωτο παράπτωμα παρουσιάζει, το αδιόρθωτο παράπτωμα ως διορθώσιμο παράπτωμα παρουσιάζει· το χονδρό παράπτωμα ως μη χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει, το μη χονδρό παράπτωμα ως χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει - με αυτά τα δεκαοκτώ θέματα, Ράχουλα, αναγνωρίζεται αυτός που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία.

Και με δεκαοκτώ θέματα, Ράχουλα, αναγνωρίζεται αυτός που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία. Εδώ, Ράχουλα, ένας μοναχός παρουσιάζει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία· τη μη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή παρουσιάζει, τη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή παρουσιάζει· το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει· το μη παράπτωμα ως μη παράπτωμα παρουσιάζει, το παράπτωμα ως παράπτωμα παρουσιάζει· το ελαφρύ παράπτωμα ως ελαφρύ παράπτωμα παρουσιάζει, το βαρύ παράπτωμα ως βαρύ παράπτωμα παρουσιάζει· το διορθώσιμο παράπτωμα ως διορθώσιμο παράπτωμα παρουσιάζει, το αδιόρθωτο παράπτωμα ως αδιόρθωτο παράπτωμα παρουσιάζει· το χονδρό παράπτωμα ως χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει, το μη χονδρό παράπτωμα ως μη χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει - με αυτά τα δεκαοκτώ θέματα, Ράχουλα, αναγνωρίζεται αυτός που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία.

470. Η Μαχαπατζάπατι Γκοταμί άκουσε: «Εκείνοι λοιπόν οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έρχονται στη Σαβάτθι». Τότε η Μαχαπατζάπατι Γκοταμί πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, η Μαχαπατζάπατι Γκοταμί είπε στον Ευλογημένο: «Εκείνοι λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έρχονται στη Σαβάτθι. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω με αυτούς τους μοναχούς;» «Τότε λοιπόν εσύ, Γκοταμί, άκουσε τη Διδασκαλία και από τις δύο πλευρές. Αφού ακούσεις τη Διδασκαλία και από τις δύο πλευρές, όσοι μοναχοί εκεί μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία, την άποψη και την αποδοχή και την έγκριση και

τη θέση αυτών να εγκρίνεις. Και ό,τι πρέπει να ζητηθεί από την κοινότητα των μοναχών από την κοινότητα των μοναχών, όλο αυτό πρέπει να ζητηθεί μόνο από αυτόν που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία».

471. Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα άκουσε - «Εκείνοι λοιπόν οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έρχονται στη Σαβάτθι». Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα είπε στον Ευλογημένο: «Εκείνοι λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έρχονται στη Σαβάτθι. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω με αυτούς τους μοναχούς;» «Τότε λοιπόν εσύ, οικοδεσπότη, δώσε δωρεά και στις δύο πλευρές. Αφού δώσεις δωρεά και στις δύο πλευρές, άκουσε τη Διδασκαλία και από τις δύο πλευρές. Αφού ακούσεις τη Διδασκαλία και από τις δύο πλευρές, όσοι μοναχοί εκεί μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία, την άποψη και την αποδοχή και την έγκριση και τη θέση αυτών να εγκρίνεις».

472. Η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, άκουσε: «Εκείνοι λοιπόν οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έρχονται στη Σαβάτθι». Τότε η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένη στο πλάι, η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, είπε στον Ευλογημένο: «Εκείνοι λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έρχονται στη Σαβάτθι. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω με αυτούς τους μοναχούς;» «Τότε λοιπόν εσύ, Βισάκχα, δώσε δωρεά και στις δύο πλευρές. Αφού δώσεις δωρεά και στις δύο πλευρές, άκουσε τη Διδασκαλία και από τις δύο πλευρές. Αφού ακούσεις τη Διδασκαλία και από τις δύο πλευρές, όσοι μοναχοί εκεί μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία, την άποψη και την αποδοχή και την έγκριση και τη θέση αυτών να εγκρίνεις».

473. Τότε οι μοναχοί της Κοσάμπι σταδιακά κατέβηκαν στη Σαβάτθι. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Εκείνοι λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί της Κοσάμπι, υποκινητές φιλονικίας, υποκινητές διαμάχης, υποκινητές αντιδικίας, υποκινητές καυγάδων, υποκινητές νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, έφτασαν στη Σαβάτθι. Πώς άραγε, σεβάσμιε κύριε, πρέπει να προχωρήσουμε με αυτούς τους μοναχούς σχετικά με το κατάλυμα;» «Τότε λοιπόν, Σαριπούττα, πρέπει να δοθεί απομονωμένο κατάλυμα». «Αν όμως, σεβάσμιε κύριε, δεν υπάρχει απομονωμένο, πώς πρέπει να προχωρήσουμε;» «Τότε λοιπόν, Σαριπούττα, πρέπει να δοθεί ακόμη και αφού γίνει απομονωμένο· δεν λέω όμως, Σαριπούττα, ότι με κανέναν τρόπο πρέπει να παρεμποδίζεται το κατάλυμα ενός μεγαλύτερου μοναχού. Όποιος παρεμποδίσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

«Σχετικά όμως με τα υλικά αγαθά, σεβάσμιε κύριε, πώς πρέπει να προχωρήσουμε;» «Τα υλικά αγαθά, Σαριπούττα, πρέπει να μοιραστούν σε όλους ίσα».

277. Έγκριση για επανένταξη

474. Τότε σε εκείνον τον ανεσταλμένο μοναχό, καθώς ανασκοπούσε τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή, ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτό είναι παράπτωμα, δεν είναι μη παράπτωμα. Έχω διαπράξει, δεν είμαι χωρίς να έχω διαπράξει. Έχω ανασταλεί, δεν είμαι χωρίς να έχω ανασταλεί. Με νομικά έγκυρη πράξη ανεστάλην, ακλόνητη, άξια της θέσης». Τότε εκείνος ο ανεσταλμένος μοναχός πήγε εκεί όπου ήταν οι μοναχοί που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο· αφού πλησίασε, είπε στους μοναχούς που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο: «Αυτό είναι παράπτωμα, φίλοι· δεν είναι μη παράπτωμα. Έχω διαπράξει, δεν είμαι χωρίς να έχω διαπράξει. Έχω ανασταλεί, δεν είμαι χωρίς να έχω ανασταλεί. Με νομικά έγκυρη πράξη ανεστάλην, ακλόνητη, άξια της θέσης. Ελάτε, σεβάσμιοι, επανεντάξτε με». Τότε εκείνοι οι μοναχοί που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο, παίρνοντας εκείνον τον ανεσταλμένο μοναχό, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο ανεσταλμένος μοναχός λέει έτσι: 'Αυτό είναι παράπτωμα, φίλε· δεν είναι μη παράπτωμα. Έχω διαπράξει, δεν είμαι χωρίς να έχω διαπράξει. Έχω ανασταλεί, δεν είμαι χωρίς να έχω ανασταλεί. Με νομικά έγκυρη πράξη ανεστάλην, ακλόνητη, άξια της θέσης. Ελάτε, σεβάσμιοι, επανεντάξτε με'. Πώς άραγε, σεβάσμιε κύριε, πρέπει να προχωρήσουμε;» «Αυτό είναι παράπτωμα, μοναχοί· δεν είναι μη παράπτωμα. Αυτός ο μοναχός έχει διαπράξει, αυτός ο μοναχός δεν είναι χωρίς να έχει διαπράξει. Αυτός ο μοναχός έχει ανασταλεί, αυτός ο μοναχός δεν είναι χωρίς να έχει ανασταλεί. Με νομικά έγκυρη πράξη ανεστάλη, ακλόνητη, άξια της θέσης. Επειδή όμως, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός βλέπει ότι έχει διαπράξει και ότι έχει ανασταλεί, γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, επανεντάξτε εκείνον τον μοναχό».

Τέλος της έγκρισης για επανένταξη.

278. Πραγματεία για την ομοφωνία στην Κοινότητα

475. Τότε εκείνοι οι μοναχοί που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο, αφού επανέντασσαν εκείνον τον ανεσταλμένο μοναχό, πήγαν εκεί όπου ήταν οι μοναχοί που ανέστειλαν· αφού πλησίασαν, είπαν στους μοναχούς που ανέστειλαν: «Σε όποια υπόθεση, φίλε, υπήρξε στην Κοινότητα φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα, αυτός ο μοναχός έχει διαπράξει και έχει ανασταλεί και είδε και έχει επανενταχθεί. Λοιπόν, φίλε, ας κάνουμε ομοφωνία στην Κοινότητα για τον κατευνασμό εκείνης της υπόθεσης».

Τότε εκείνοι οι μοναχοί που ανέστειλαν πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εκείνοι, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί που ακολουθούσαν τον ανεσταλμένο είπαν έτσι: 'Σε όποια υπόθεση, φίλε, υπήρξε στην Κοινότητα φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα, αυτός ο μοναχός έχει διαπράξει και έχει ανασταλεί και είδε και έχει επανενταχθεί. Λοιπόν, φίλε, ας κάνουμε ομοφωνία στην Κοινότητα για τον κατευνασμό εκείνης της υπόθεσης'. Πώς άραγε, σεβάσμιε κύριε, πρέπει να

προχωρήσουμε;» Επειδή όμως, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός έχει διαπράξει και έχει ανασταλεί και είδε και έχει επανενταχθεί, γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, η Κοινότητα ας κάνει ομοφωνία στην Κοινότητα για τον κατευνασμό εκείνης της υπόθεσης. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να γίνει. Όλοι πρέπει να συναθροιστούν μαζί, και οι ασθενείς και οι υγιείς. Από κανέναν δεν πρέπει να δοθεί συναίνεση. Αφού συναθροιστούν, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Σε όποια υπόθεση υπήρξε στην Κοινότητα φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα, αυτός ο μοναχός έχει διαπράξει και έχει ανασταλεί και είδε και έχει επανενταχθεί. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας κάνει ομοφωνία στην Κοινότητα για τον κατευνασμό εκείνης της υπόθεσης. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Σε όποια υπόθεση υπήρξε στην Κοινότητα φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα, αυτός ο μοναχός έχει διαπράξει και έχει ανασταλεί και είδε και έχει επανενταχθεί. Η Κοινότητα κάνει ομοφωνία στην Κοινότητα για τον κατευνασμό εκείνης της υπόθεσης. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την πραγματοποίηση της ομοφωνίας στην Κοινότητα για τον κατευνασμό εκείνης της υπόθεσης, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Έγινε από την Κοινότητα η ομοφωνία στην Κοινότητα για τον κατευνασμό εκείνης της υπόθεσης. Καταστράφηκε το σχίσμα στην Κοινότητα, καταστράφηκε η διαφωνία στην Κοινότητα, καταστράφηκε η διένεξη στην Κοινότητα, καταστράφηκαν οι διαφωνίες στην Κοινότητα. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

Αμέσως πρέπει να γίνει η τελετή τήρησης των κανόνων, πρέπει να απαγγελθεί ο κύριος μοναστικός κώδικας.

Τέλος της πραγματείας για την ομοφωνία στην Κοινότητα.

279. Ερωτήσεις του Ουπάλι για την ομοφωνία στην Κοινότητα

476. Τότε ο σεβάσμιος Ουπάλι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ουπάλι είπε στον Ευλογημένο: «Σε όποια υπόθεση, σεβάσμιε κύριε, υπάρχει στην Κοινότητα φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα, η Κοινότητα χωρίς να κρίνει εκείνη την υπόθεση, χωρίς να πάει από τη ρίζα στη ρίζα, κάνει ομοφωνία στην Κοινότητα, είναι άραγε αυτή, σεβάσμιε κύριε, νομικά έγκυρη ομοφωνία στην Κοινότητα;» «Σε όποια υπόθεση, Ουπάλι, υπάρχει στην Κοινότητα φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα, η Κοινότητα χωρίς να κρίνει εκείνη την υπόθεση, χωρίς να πάει από τη ρίζα στη ρίζα, κάνει ομοφωνία στην Κοινότητα, αυτή είναι, Ουπάλι, νομικά μη έγκυρη ομοφωνία στην Κοινότητα.»

«Σε όποια όμως υπόθεση, σεβάσμιε κύριε, υπάρχει στην Κοινότητα φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα, η Κοινότητα αφού κρίνει εκείνη την υπόθεση, αφού πάει από τη ρίζα στη ρίζα, κάνει ομοφωνία στην Κοινότητα, είναι άραγε αυτή, σεβάσμιε κύριε, νομικά έγκυρη ομοφωνία στην Κοινότητα;» «Σε όποια υπόθεση, Ουπάλι, υπάρχει στην Κοινότητα φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα, η Κοινότητα αφού κρίνει εκείνη την υπόθεση, αφού πάει από τη ρίζα στη ρίζα, κάνει ομοφωνία στην Κοινότητα, αυτή είναι, Ουπάλι, νομικά έγκυρη ομοφωνία στην Κοινότητα.»

«Πόσες άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι οι ομοφωνίες στην Κοινότητα;» «Αυτές οι δύο, Ουπάλι, είναι οι ομοφωνίες στην Κοινότητα - υπάρχει, Ουπάλι, ομοφωνία στην Κοινότητα χωρίς νόημα αλλά με φρασεολογία· υπάρχει, Ουπάλι, ομοφωνία στην Κοινότητα και με νόημα και με φρασεολογία. Και ποια είναι, Ουπάλι, η ομοφωνία στην Κοινότητα χωρίς νόημα αλλά με φρασεολογία; Σε όποια υπόθεση, Ουπάλι, υπάρχει στην Κοινότητα φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα, η Κοινότητα χωρίς να κρίνει εκείνη την υπόθεση, χωρίς να πάει από τη ρίζα στη ρίζα, κάνει ομοφωνία στην Κοινότητα, αυτή ονομάζεται, Ουπάλι, ομοφωνία στην Κοινότητα χωρίς νόημα αλλά με φρασεολογία. Και ποια είναι, Ουπάλι, η ομοφωνία στην Κοινότητα και με νόημα και με φρασεολογία; Σε όποια υπόθεση, Ουπάλι, υπάρχει στην Κοινότητα φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, σχίσμα στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα, διένεξη στην Κοινότητα, διαφωνίες στην Κοινότητα, η Κοινότητα αφού κρίνει εκείνη την υπόθεση, αφού πάει από τη ρίζα στη ρίζα, κάνει ομοφωνία στην Κοινότητα, αυτή ονομάζεται, Ουπάλι, ομοφωνία στην Κοινότητα και με νόημα και με φρασεολογία. Αυτές λοιπόν, Ουπάλι, είναι οι δύο ομοφωνίες στην Κοινότητα.»

477. Τότε ο σεβάσμιος Ουπάλι, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώννα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Στις υποθέσεις της Κοινότητας και στις συσκέψεις,
στα ζητήματα που προκύπτουν και στις κρίσεις,
τι είδους άνθρωπος εδώ είναι μεγάλης σημασίας;
Πώς ένας μοναχός εδώ γίνεται άξιος επιλογής;

«Ακατηγόρητος πρώτα ως προς την ηθική,
με εξετασμένη συμπεριφορά, με καλά συγκρατημένες ικανότητες,
οι αντίπαλοι δεν τον επικρίνουν σύμφωνα με τη Διδασκαλία,
διότι δεν υπάρχει αυτό με το οποίο θα τον κατηγορούσαν.

«Αυτός ο τέτοιος, εδραιωμένος στον εξαγνισμό της ηθικής,
έχει αυτοπεποίθηση, μιλάει με δύναμη,
δεν φοβάται όταν βρίσκεται στη συνέλευση, δεν τρέμει,
δεν χάνει το νόημα, λέγοντας αυτό που είναι εγκεκριμένο.

«Ακριβώς έτσι, όταν ερωτάται ερώτηση στις συνελεύσεις,
δεν σκέφτεται βαθιά ούτε ντρέπεται,

αυτός ο διορατικός, λέγοντας λόγο που ήρθε στην κατάλληλη ώρα, άξιο απάντησης,
ευχαριστεί τη συνέλευση των νοημόνων.

«Ευσεβής προς τους μεγαλύτερους μοναχούς,
με αυτοπεποίθηση στη δική του διδασκαλία του δασκάλου,
ικανός να εξετάζει, έμπειρος στο να διδάσκει,
και επιδέξιος στα σφάλματα των αντιπάλων.

«Με αυτό που οι αντίπαλοι πηγαίνουν σε αναίρεση,
και το πλήθος πηγαίνει σε πειθώ,
και δεν εγκαταλείπει τη δική του θέση,
απαντώντας την ερώτηση χωρίς να βλάπτει.

«Στα αγγελιαφορικά καθήκοντα ικανός, πρόθυμος να μαθαίνει,
και στις υποθέσεις της Κοινότητας τον αποκαλούν όπως πρέπει,
εκτελώντας τα λόγια, σταλμένος από την ομάδα των μοναχών,
δεν φαντάζεται με αυτό ότι 'εγώ κάνω'.

«Διαπράττει σε όσες υποθέσεις·
του παραπτώματος υπάρχει και πώς η έξοδος·
αυτές οι αναλύσεις και των δύο καλώς ήρθαν·
επιδέξιος στην κατάσταση εξόδου από το παράπτωμα.

«Εκδίωξη λαμβάνει για όσα συμπεριφέρεται·
εκδιωγμένος είναι και πώς με τη λειτουργία·
επανένταξη αυτού του όντος που έχει εκπληρώσει αυτό·
και αυτό γνωρίζει ο επιδέξιος στην ανάλυση.

«Ευσεβής προς τους μεγαλύτερους μοναχούς,
στους νέους και στους πρεσβύτερους και στους μεσαίους·
σοφός που εδώ ενεργεί για το καλό του πλήθους·
ένας τέτοιος μοναχός εδώ είναι άξιος επαίνου».

Τέλος των ερωτήσεων του Ουπάλι για την ομοφωνία στην Κοινότητα.

Το κεφάλαιο Κοσάμπακα, δέκατο.

280. Η σύνοψή του

Στην Κοσάμπι ο άριστος νικητής, στην αντιδικία και την εμφάνιση παραπτώματος·
πρέπει να ανασταλεί σε όποιον, με πίστη το παράπτωμα να εξομολογηθεί.

Εντός του συνόρου εκεί ακριβώς, και το παιδί και ο δωρητής μπαμπού·
και η Παλιλέγια και η Σαβάτθι, ο Σαριπούττα και ο Κολίτα.

Ο Μαχακασσάπα και ο Κατσάνα, ο Κόττχικα και με τον Καππίνα·
και ο Μαχάτσουντα και ο Ανουρούντα, ο Ρεβάτα και ο Ουπάλι και οι δύο.

Ο Άναντα και ο Ράχουλα, η Γκοτάμι και ο προστάτης Πιντίκα·

και το κατάλυμα απομονωμένο, και τα υλικά αγαθά ίσα επίσης.

Από κανέναν δεν πρέπει να δοθεί συναίνεση, ρωτήθηκε ο Ουπάλι·
ακατηγόρητος ως προς την ηθική, ομόνοια στη Διδαχή του νικητή.

Τέλος του κεφαλαίου Κοσάμπακα.

Τέλος του κειμένου Πάλι του Μαχαβάγκα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 2. Ο Κανόνας της διαγωγής. 3. Το μεγάλο κεφάλαιο. 10. Η ενότητα για το Κοσάμπι έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org